

В і с т і Української Католицької Парохії Святої Покрови

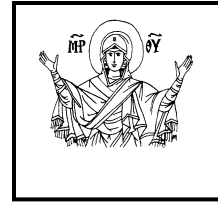
St. Mary's Church Bulletin

40 Notre Dame Ave., Sudbury On, P3C 5K2

Parish Tel. 675-8244

Pastor: Fr. Peter Bodnar

Assistant: Fr. Marian Struc Tel.: 670-2461

DIVINE LITURGY: **SUNDAYS:** 9:15 a.m. (Ukrainian) & 11:00 a.m. (English) **SATURDAYS:** 4:00pm

Email: stmaryssudbury@yahoo.ca www.saintmarysudbury.com

Confession:

Before liturgies or upon request.

Сповідь:

Перед св. Літургією і за домовленням.

Baptisms & Marriages:

By prior arrangement through the parish office.

Visitations & Anointing of the Sick:

Please notify the office if a member of your family is in the hospital, or if you know someone who needs a visit.

SUNDAY, October 23, 2011

19th Sunday After Pentecost – 19- Неділя після Пятидесятниці

Royal Doors: The Four Evangelists

St. Matthew the Evangelist (*top left*).

Propers for the Divine Liturgy: **Page 333** Hymn on page: **968**

Вітаємо з храмовим празником !

Ось і настало наше храмове свято, тож вітаємо всіх наших парафіян з празником! Бажаємо Вам постійного духовного росту, миру, тепла і затишку в Ваші родини! Нехай Святий Дух зійде на Вас, щоб Ваші серця заповонила щира любов один до одного, і щоб кожен міг похвалитися такими чеснотами, як і в нашій Покровительці Богородиці!

Congratulations to all our parishioners on our Feast Day! We wish you continuous spiritual growth, peace, warmth and comfort in Your family! Let the Holy Spirit descend upon you, let your hearts burn with true love for one another, and let us celebrate joyously our faith community!

Prayer Intentions

Monday	9:30 Thanksgiving Ann Stupak - family 6:00 +Martin Balagush Anniv.
Tuesday	9:30 +Mychailo Skoratko – Kramarczuk family
Wednesday	5:30 +Mildred Adams
Thursday	9:30 +Stefan Capar – Anna Hajduczok
Friday	6:00 Divine Liturgy
Saturday	9:30 Intention of Tori, children & grandchildren – J. J. Gaba

FOOD WORKSHOP: Help is needed to make Cabbage rolls on Monday, October 24 at 9:00a.m. Everyone is welcome! Hot and delicious lunch will be provided.

SICK AND OUR PARISHIONERS IN NURSING HOMES: Please remember to notify the office if you or a member of your family are in the hospital, or whenever there is a serious illness or emergency. For Anointing of the Sick, please call the parish office. 705-675-8244

UKRAINIAN \$10 DELICIOUS LUNCHEON SPECIAL, October 27, November 17, December 21 Special includes, 3 pierogies, 2 cabbage rolls, sausage, bun, sauerkraut, Borscht (beet soup), and beverage. All St Mary's food is homemade in our church kitchen. To pre-order bulk take outs, or arrange a group table call: Kitchen 705-675-1581 or Office 705-675-8244

ST. MARY'S SUNDAY SCHOOL - For children ages 2 - 8 years old, every Sunday. Sunday school starts with participation in the 11:00 Divine Liturgy. Parents are reminded that all children are to meet with the teachers inside the Church Nave, by the doors, before the Divine Liturgy begins.

7TH ANNIVERSARY OF DEATH: A memorial Mass will be held on October 24th at 6 p.m. to mark the 7th Anniversary of death for Fr. Martin Balagus. May his memory be eternal.

UCWL Meeting – Wednesday , November 3, 2011 at 6:00 p.m.

TALKING IN THE CHURCH NAVE: *Kindly please refrain from loud personal conversations in the sacred church nave. THANK YOU!*

7 РІЧНИЦЯ – 24 жовтня 2004 року віддійшов у вічність наш долголітній душпастир о. Мартин Балагуш. Поминальна літургія за його душу відбудеться у понеділок 24 жовтня о год 6 вечора. Вічна Йому Пам'ять.

Потрібна поміч – Запрошуємо всіх допомогти у понеділок 24-го жовтня о год 9:00 ранку.

Homily: Mass of Installation as Archbishop of Philadelphia

The following homily and closing remarks were delivered by Archbishop Chaput during his Mass of Installation as the new Archbishop of Philadelphia on Thursday, Sept. 8, 2011.

Good Cardinal Rigali and Eminent Cardinals; Monsignor Lantheaume, brother bishops, priests and deacons; Governor Corbett, Mayor Nutter and esteemed leaders of the civic community; beloved seminarians; fellow religious; members of my family; brothers and sisters in Christ:

A married friend told me last week that getting ready for today reminded him of planning for a very, very, *very* big wedding. He was being humorous, but he was actually more accurate than he knew. The relationship of a bishop and his local Church is very close to a marriage. The ring I wear is a symbol of every bishop's love for his Church. And a bishop's marriage to the local Church reminds me, and all of us, that a bishop is called to love his Church with all his heart, just as Christ loved her and gave his life for her.

Of course, my appointment to Philadelphia is an arranged marriage, and the Holy Father is the matchmaker. The good news is that romance is a modern invention -- and given the divorce rate, not everything it's cranked up to be. In fact, history suggests that arranged marriages often worked at least as well as those based on romantic love. When arranged marriages were common, there was an expectation that people would get to know each other and then come to love one another. Good matchmakers were aware of the family history of each of the spouses and their particular needs. And the really wise matchmakers could make surprisingly good choices.

In the Church, we believe that the Holy Spirit guides the decisions of the Holy Father. And the results are always joyful if we commit our wills to cooperating with God's plan. For any marriage to work, two things need to happen. People need to fall in love, and together they need to be fruitful. That's what we need to dedicate ourselves to today -- to love one another and be fruitful together in the new evangelization.

Getting to know each other is a great adventure. Our life together is part of the story of salvation, which God continues even into our own time. Mary didn't expect the Annunciation. She didn't expect to be mother of the Redeemer. And yet her act of obedience changed the course of history and led to a new covenant of love and fruitfulness. I have no illusions of being worthy of this ministry, but I do trust in the wisdom of the Holy Father. So I'm deeply grateful for his confidence and the privilege of serving this Church.

Along with a ring, two other symbols really define a bishop's ministry. The first is the pectoral cross that rests next to the bishop's heart. Jesus tells us that if we want to be his disciples, we need to do three things (Mt 16:21-27): We need deny ourselves, take up our cross, and follow him. It's vitally important for the bishop to really believe this, to live it, and to preach it, even when calling people to accept very difficult things in fidelity to the Gospel.

The second symbol is the crosier, which is a symbol of the shepherd. The Good Shepherd was the first image of Christian art created by the earliest disciples in the catacombs in Rome. One of first representations of Christ we have is the Good Shepherd who carries a lamb on his shoulders. All of us should keep that image in our hearts in the months ahead because the Good Shepherd really *will* bring the Church in Philadelphia through this difficult moment in our history to security and joy and a better future.

This installation today takes place in the Cathedral Basilica of Saints Peter and Paul. The word cathedral comes from the Greek word *cathedra*, which means chair. The cathedral is the church that houses the bishop's chair, which has always been seen as another key symbol of the bishop's role – in this case, his teaching authority. St. Augustine of Hippo, speaking in the 4th century captured the role of the bishop in these words:

“Jerusalem had watchmen who stood guard . . . And this is what bishops do. Now, bishops are assigned this higher place” -- the bishop's chair in the basilica – “so that they themselves may oversee and, as it were, keep watch over the people. For they are called *episkopos* in Greek, which means ‘overseer,’ because the bishop oversees; because he looks down from [his chair] . . . And on account of this high place, a perilous accounting will have to be rendered [by the bishop] – unless we stand here with a heart such that we place ourselves beneath your feet in humility.”

Another time, on the anniversary of his episcopal ordination, Augustine described the bishop's duties in the following way:

“To rebuke those who stir up strife, to comfort those of little courage, to take the part of the weak, to refute opponents, to be on guard against traps, to teach the ignorant, to shake the indolent awake, to discourage those who want to buy and sell, to put the presumptuous in their place, to modify the quarrelsome, to help the poor, to liberate the oppressed, to encourage the good, to suffer the evil and to love all men.”

It's *crucial* for those of us who are bishops not simply to look like bishops but to truly be bishops. Otherwise, we're just empty husks -- the kind of men Augustine meant when he said, “You say, ‘He must be a bishop for he sits upon the cathedra.’ True – and a scarecrow might also be called a watchman in the vineyard.”

My installation today takes place on the Feast of the Nativity of the Blessed Virgin Mary, a feast which has its origin somewhere in Syria or Palestine at the beginning of the 6th century. The traditional date of the feast, September 8, falls exactly nine months after the Feast of the Immaculate Conception of Mary. It's an important feast because it prepares the way for the birth of Jesus. I was ordained a bishop on the feast of Mary's parents, Saints Joachim and Anne. I was installed as the archbishop of Denver on the Feast of the Annunciation. And now I celebrate my installation as bishop of the great Church of Philadelphia on the Feast of Mary's birthday. For me, like so many other priests, Mary has been a constant source of hope and protection in my vocation. So I would ask all of you today to pray for me to the mother of God so that she surrounds all of us with her love and protection.

The birthday of Mary is a turning point in the history of salvation, planned from all eternity by God's divine providence. So the readings for today should reassure us in a powerful way. All the events of a believer's life are shaped by the will of a loving God. God's purpose undergirds everything that happens to Christians, for God is truly in control. So in the midst of the turmoil of the Church in our time, specifically in Philadelphia, this feast of Mary's birth should remind us of God's loving plan. We need to make the act of faith embedded in today's first reading: that “all things work for good for those who love God and who are called according to his purpose.” And just as God foreknew and predestined Mary's birth, God foreknew and predestined us to be conformed to the image of his Son so that Jesus might be the firstborn among many brothers. Saint Jose Maria Escriva said this about the struggle with fear and anxiety that all of us sooner or later face: “Have you forgotten that God is your father? Or [that God is] powerful, infinitely wise, full of mercy? [God] would never send you anything evil. The thing that is worrying you is good for you even though those earthbound eyes of yours may not be able to see it now.”

Of course, in the unfolding of Scripture, Mary's birthday is ultimately about the birth of her son. The Gospel for today is the story of how Jesus was conceived. And we honor Mary precisely because she gave birth to Jesus, our messiah and Lord. The Gospel focuses on Joseph's goodness and fidelity, and on Mary's perfect surrender to God in love, trusting in the providence of God. We need to follow the example of Mary and Joseph, trusting God in the difficult times of our life. The issues that Joseph and Mary faced seemed insurmountable and caused intense confusion. But the name given to Jesus signifies “Savior” and we know that in Jesus, God promises to be with us. God is truly Emmanuel – God is with us. This gives us great confidence in the future God has planned for us.

This Church in Philadelphia faces very serious challenges these days. There's no quick fix to problems that are so difficult, and none of us here today, except the Lord Himself, is a miracle worker. But the Church is not defined by her failures. And you and I are not defined by critics or by those who dislike us. What we do in the coming months and years to respond to these challenges – *that* will define who we really are. And in engaging that work, we need to be Catholics first. Jesus Christ is the center of our lives, and the Church is our mother and teacher. Everything we do should flow from that.

What we embark on today is an arranged marriage, where someone who loves you, the Holy Father, is also someone who loves me. And the Holy Father knows in his wisdom that we will make a good family together. So we should see each other as gifts. I receive you as a gift from the Holy Father; and you receive me and my service as a gift from the Holy Father. And this requires us to make a commitment, an act of the will, to love one another, to be patient with one another, and to lay down our lives for one another.

I'll close by repeating what I said in July to the bishops, priests and deacons of this diocese, to our men and women religious, and to all our people: Whatever my weaknesses and whatever my lacks, no bishop will give more of himself than I will to renewing this great Church.. No bishop will try harder to help persons who have been hurt by the sins of the past. And no bishop will work harder to strengthen and encourage our priests, and restore the hearts of our people. Everything I've learned, everything I know, and everything I have, I will give to this ministry, because all of you -- the people of God -- deserve at least that much.

Заколот у Церкві! - Продовження з минулого тижня.

Подібну проблему мають зрештою поляки в Україні. Коли, приблизно два роки тому, їхній Митрополит заявив, що має намір ширше використовувати українську мову в Літургії та у житті Римо-Католицької Церкви, як в Україні, так і, особливо, в Польщі, відзвувались згіршені та обурені голоси, що він хоче зукраїнізувати Римо-Католицький Костел в Україні!

III. Третьою точкою, яку я хотів порушити у цьому матеріалі, є питання національної приналежності наших вірних. Переважно говоримо, що до нашої Української Греко-Католицької Церкви належать лише українці з різних регіонів України та з діаспори. У практиці ж ситуація не виглядає аж так однозначно. Дивлячись хоча б тільки на нашу дійсність у Польщі неможливо не зауважити, що поміж наших вірних переважну більшість становлять українці. Але, одночасно, маємо також немалу групу вірних, коріння яких виводиться з Лемківщини, з яких частина не вважає себе приналежними до українського народу. Це їхнє право, яке ми, незалежно від наших поглядів, маємо обов'язок пошанувати. Часто маргіналізуємо також кількість вірних нашої Церкви, які є поляками. Для об'єктивного спостерігача дійсність знову може здаватися багатшою, ніж наше уявлення про неї. Варто згадати, що тільки у минулому 2010 році у самій лише Вроцлавсько-Гданській Єпархії заключено 30 мішаних, римо-католицько – греко-католицьких, іншими словами польсько-українських, подружжів. Це 2/3 всіх укладених у єпархії подружжів. Перераховуючи на особи, це вже шістьдесят осіб, до яких дійдуть ще діти. Разом вже біля 150 осіб. І це тільки за один рік. При кількості наших вірних - це вже значне число. А явище змішаних подружжів у нас не нове. Подібно виглядає ситуація і в Архиепархії. Я переконаний, що переважна більшість цих родин у щоденному житті спілкується виключно польською мовою. Отже, хто вони – наші, чи не наші? Маємо їм проповідувати Добру Новину про спасіння, чи ні? Якою мовою маємо це робити?

Якщо згадані пари вирішили вінчатись у нашій Церкві, то треба прийняти, що у них є добра воля та відкритість до взаємної пошани, також й у ділянці національної та церковної приналежності. Це треба доцінити і пошанувати. Не можна змарнувати нагоди, щоб включити ці змішані родини у життя нашої Церкви та народу. Варто було б також поставити питання про національну приналежність численних

сполонізованих нащадків виселенців Акції «Вісла». Вони, переважно, вважають себе вже поляками. Трапляється, однак, що дехто з них шукає дороги до Церкви своїх дідів та батьків. Як тоді маємо до них віднестись? Чи маємо поставити їм, як умову, якнайшвидше повернення до українста з мовою та цілим його багатством? Я розмовляв з особами, які виводяться з мішаних польсько-українських родин. Питав їх, як почувуються у нашій Церкві та чого очікують від неї? Виявилось, що більшість з них не вимагають революційних дій. Переважно акцептують вони нашу літургійну традицію та мову. Я не чув про те, щоб вони вимагали для себе богослужінь та проповідей польською мовою. Найчастіше користають з двомовних літургіконів, щоб краще зрозуміти літургійні тексти. Однак вони не можуть бути трактовані у нашій Церкві як повітря, чи у найкращому випадку, як приходні. Вони є, є їх щораз більше, вони часто офіційно прийняли наш обряд та стали повноправними членами нашої Церкви. Треба також пам'ятати, що зміна їхньої церковної приналежності не має ніякого впливу на їхню національність, тобто не потягає за собою зміну національної приналежності.

Питання національної приналежності вірних нашої Церкви також різноманітне в інших країнах Заходу і Сходу. Правдою є, що більшість наших вірних - це українці. Але маємо також представників багатьох інших національностей. Я, особисто, зустрів вже греко-католиків аргентинців, бразилійців, американців, канадійців, німців, а також людей чорної і жовтої барви шкіри. Коли два місяці тому я побував у Києві на торжествах введення нового Глави нашої Церкви на престол її Первоієрарха, я зустрів греко-католицьку монахиню, яка була .... киргизкою. Наша Церква насправді є всесвітньою, бо діє майже на всіх континентах. Одночасно є українською, бо більшість її вірних українського походження. Але не можемо забувати, що є українською тому, що бере свій початок у Володимировому Хрищенні у ріці Дніпрі в Києві та є відкритою для членів інших народів.

IV. Прочитавши надруковані у «Нашому Слові» матеріали про «заколот» у Греко- Католицькій Церкві, насуваються мені наступні реторичні питання, на які не очікую відповіді:

1. Останніми роками на сторінках «Нашого Слова» появляється дуже мало статей про щоденне життя УГКЦ. Чому це раптом Шановна Редакція «Нашого Слова» зацікавилася нашою Церквою та устами Головного Редактора закликає читачів давати свої коментарі до видуманого «заколоту» у Церкві? Чи йдеться тут про дешеву сенсацію, чи про збільшення тиражу? А може йдеться ще про щось інше? Пригадую, що знаменита більшість тиражу «Нашого Слова» розходить при греко-католицьких церквах, за згодою Владик та при співпраці, а деколи й при особистому заангажуванні, поодиноких наших священників.

2. Чому закидається Греко-Католицькій Церкві брак належного старання про збереження української мови, а не шукається у діяльності українських світських організацій додаткових можливостей, щоб дійти до поодиноких українських родин, особливо тих, які втрачають свою національну свідомість? Чому не старається переконати їх про потребу вживання нащодень рідної мови? Адже старання за збереження української мови, української традиції та й взагалі українства - це головне завдання, а навіть місія, українських світських організацій, а не Церкви. Додатково, на таку діяльність світські організації мають ще державні фінансові дотації, яких не має Церква.

3. Чому Шановна Редакція «Нашого Слова» не стосує однакових критеріїв до всіх Церков у Польщі, які вважає українськими? Чому питання про вживання української мови, як у літургійному житті, так й у видавництвах і на електронних сайтах ставиться лише Греко-Католицькій Церкві? Чому питання евентуального використання григоріанського календаря коментується негативно виключно по відношенню до УГКЦ?

4. Як маємо трактувати нащадків виселенців Акції «Вісла», які підпали асиміляційним процесам та які відмовилися від вживання української мови? Чи маємо вважати їх за своїх, чи виключно за «перекінчиків»? За кого маємо уважати членів мішаних, польсько-українських подружжів, за своїх, чи чужих? За кого маємо уважати членів наших родин, які беруть живу участь у житті Церкви, але нащодень, так у хатах, як і у громадському житті, користуються виключно польською мовою?

5. Чи ми всі, особливо чи всі учасники дискусії про «заколот» у Церкві, можемо з чистою совістю та з рукою на серці засвідчити, що у своїх родинях зробили все можливе, щоб зберегти українську свідомість та знання української мови серед своїх рідних? Безперечно, питання про збереження національної ідентичності в реаліях діаспори є дуже складним. З досвіду бачимо, що неможливо вберегти нашу громаду від втрат. Кожен зобов'язаний давати свій вклад у збереження рідної мови та національної свідомості. Свої завдання має у цьому процесі також і Церква. Це має відбуватись на площині кожної родини, через громадські та церковні громади. Однак атака на Церкву та закидання їй, що доводить до упадку українства – це не розв'язання. Така риторика може й заспокоїть дещо совість одного чи другого редактора та дописувача, але нашої української дійсності напевно не поміняє. Хочу на кінець висловити сподівання, що у майбутньому Редакція «Нашого Слова», замість займатись доказуванням як Греко-Католицька Церква у Польщі затрачує українство, більше часу та енергії присвятить позитивній роботі, як це українство зберегти.

+ Володимир Р. Ющак, ЧСВВ

Friday, October 14 – Praznyk Collection - \$60.00

Sunday, October 16 – Collection - \$1471.25

Seminary Collection - \$60

Church Donation: Mr. & Mrs. D. Ferguson \$100.00; Mr. & Mrs. A. Lowen Hill - \$500.00

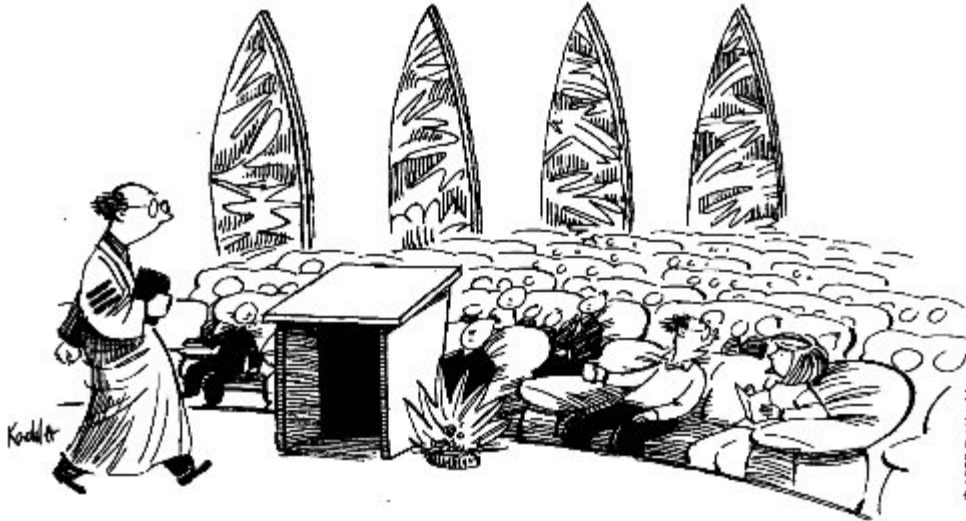
Складаємо щиросердечну подяку жертвенним парафіянам. Нехай Предобрий Господь благословить і винагородить.

Thank you very much! May the Good Lord bless and reward your generous hearts!

THE UKRAINIAN SENIOR CENTRE will be holding a Holodomor Remembrance on SUNDAY, NOVEMBER 20th at noon. The celebration will start with a Panachyda on that Sunday after the 9:15 a.m. Divine Liturgy.

THE UKRAINIAN SENIOR CENTRE – will celebrate on Tuesday, November 1 at 9:30 Memorial Service.

"The leather pews are nice, but what's a guy have to do to get a fresh cup of coffee around here?"

<p>Lougheed Funeral Homes</p>	<p>JACKSON & BARNARD Funeral Home</p>
<p>"People Caring for People"</p>	
<p>673-9591</p>	<p>673-3611</p>

<p>Plaza 69 PHARMACY</p>	<p>I.D.A.</p>	
<p>Walter Mozek, B.Sc.Pharm. Certified PCCA Aseptic/Compounding Pharmacist</p>		
<p>705-522-2121</p>		
<p>1935 Paris Street (Plaza 69 Mall) Sudbury, Ontario P3E 3C6</p>		
<p>OPEN DAILY UNTIL 10PM 365 DAYS A YEAR <i>Free Prescription Delivery</i></p>		

<p>Registered to ISO 9001:2000</p> <p>P.O. Box 660 Copper Cliff, ON P0M 1N0</p> <p>Phone: 705-692-1333 Fax: 705-692-1334 Email: leo@lskosowan.com</p>	<p>L. S. KOSOWAN LTD. NOR-VAC INDUSTRIAL SERVICES</p> <p><i>Leo Kosowan President</i></p>
---	--

	<p>RENATA TRAVEL</p> <p><i>Renata Bodnar</i></p> <p>VACATION PACKAGES, CRUISES, FLIGHTS</p> <p>all other travel services at your needs</p>
<p>688-1131</p>	<p>email: renatatravel@sympatico.ca</p>